

5. Zlomenosť a srdce služobníka

A. ZLOMENOSŤ

a) Klúčové verše z Písma

1K 1,27-29
Jk 4,10

Ga 2,20
2K 12,9-10

b) Boh nemôže použiť "niekoho"

Často si uvedomujeme, že ak máme poznať prácu Božej moci v nás v takom rozsahu, ako chce Boh, veľa vecí v nás sa musí zmeniť. Satan vždy apeluje na našu vnútornú túžbu byť "niekým", ktorú má každý z nás. Dokonca aj v našom kresťanskom živote je táto túžba tak silná, že práve ona nás často motivuje slúžiť Bohu. Chceme sa pre neho stať "niekým". S takouto túžbou sa však veľakrát mieša aj čosi telesné, a tým sa vytvára priestor pre satana. Dokonca aj u Duchom Svätým naplnených kresťanov sú telo a duch zmiešané dohromady, takže ručička váh sa môže nebezpečne nakloniť smerom k telu a práca Ducha Svätého je anulovaná alebo premrhaná. A to je naša životná tragédia. Boží potenciál je obrovský, ale my mu poskytujeme žalostne malý priestor. Je smutné, že náš kresťanský život je mnohokrát iba pokračovaním starého života, ktorý žijeme pod maskou zbožnosti alebo duchovnosti. Ako sa len uzatvárame pred Bohom a jeho slávou a ako sú naše životy poškvrnené sebeckými túžbami a pýchou!

Boh nás však nechce mať takých, ale problém je v tom, že on nemôže použiť "niekoho". V Biblii čítame, že Boh si k prejavu svojej moci a slávy vybral práve tých, ktorí boli "ničím". Preto musíme zomrieť sami seba (1K 1,28). Potrebujeme si uvedomiť, že ak chceme vidieť Božiu moc a slávu, musíme sa zriecť všetkého, čo vo svojich životoch považujeme za cenné. Musíme prejsť zlomením a smrťou, a až vtedy, keď nám neostane nič, budeme sa môcť otvoriť novým veciam, ktoré chce Boh konať v nás a cez nás. Ináč v nás bude príliš veľa zo starého života a toto bude Bohu prekážať v jeho práci ...

Boh sa nepotrebuje vysporiadať iba s našimi slabosťami, ale aj so silnými stránkami našej osobnosti. S oblasťami, v ktorých necítíme potrebu byť závislí na Bohu, ba práve naopak, v ktorých sa cítime silní, sebaistí a sebestační. Božie cesty sú tajomné a prevyšujúce náš rozum. Začínajú zničením a smrťou všetkého, čo pochádza z tela. Nový zákon má pravdu, keď hovorí, že telo je naším najväčším nepriateľom a najväčším problémom pre Boha. Musíme sa s ním neustále vysporiadať a prekonávať ho. Dokonca aj keď ho považujeme za mŕtve (R 6,11), je stále aktívne. Ak chceme poznať Božiu moc, naše telesné ja sa musí radikálne zmeniť.

c) Prostota Ducha

Potrebujeme prostotu, ktorá sa zrodila z Boha - dôveru srdca a priamy postoj. Ako ľudia si často predstavujeme Boha oveľa komplikovanejšieho, než je v skutočnosti. Pre neho čierne je čierne a biele je biele. Správne je správne a nesprávne je nesprávne. Jeho činy sú vždy v súlade s jeho vlastnou prirodzenosťou. Nikdy nie je dvojtvárný. My sme však pravý opak. Namiesto toho, aby sme žili v čistote a prostote ducha, dovolíme, aby nášho ducha ovládali veci a okolnosti a aby ničili našu vnútornú čistotu a pokoj. Tak často sa satanovi podarí prebrať naše

najlepšie úmysly a túžby a zneužiť ich vo svoj prospech. To, čo sa začína ako počestný záujem alebo láska v Kristovi, často končí ako zamotané kľbko pocitov a bolesti, ktoré ničia náš život a službu, a to len preto, lebo nenecháme Boha pracovať v nás tak, ako on chce.

Možno nás to odstrašuje, keď počujeme, že prv než Boh môže s nami a cez nás niečo konať, musíme sa stať "ničím". Mohlo by to zdrtiť nášho ducha a viesť nás k sebazatracovaniu. A práve takéto sebazatracovanie by chcel v našich srdciach dosiahnuť satan. Náš Otec to však nechce. On chce, aby sme prinášali ovocie. To sa môže stať iba vtedy, keď si uvedomíme, že my sami sme ničím. Musíme to pochopiť myslou a prežiť srdcom. Potrebujeme vidieť, že takto žil Ježiš a takto sa v ňom prejavovala Božia moc. Stal sa ničím! (Fp 2,5-11)

d) Duch bez miery

Ježišovým životným štýlom bolo, že si nezakladal na sebe. Vzdal sa svojej vôle a trpel na kríži. V skutočnosti bol niekým, ale dobrovoľne sa ponížil, stal sa ničím. Taký bol Ježiš, človek, ktorý prevýšil všetkých ľudí, ktorý osobne poznal prejav Božej moci. Počas svojej služby na zemi vzkriesil mŕtvych, dotykom uzdravoval ľudí, a keď prehovoril, démoni sa triasli a vychádzali. V Ježišových skúsenostiach môžeme vidieť tajomstvo Božej moci (J 3,34). My ako ľudia prijímame Ducha Božieho v istej miere. Boh Otec nám však chce dať plnosť Ducha, no my ho obmedzujeme. Sme tak preplnení bezcennosťami a vlastnými záujmami, že v nás preňho nezostáva miesto pre prebývanie v plnosti. Naše srdcia sú naplnené zraneniami, pýchou, sebeckosťou, vzburou, a toto bráni Duchu Svätému, aby v nás pracoval. V Ježišom srdci nebolo temnoty. Bolo tam miesto iba pre Boha Otca, aby ho neobmedzene naplnil svojím Duchom. V našich životoch je však tento priestor často zaplnený citovým, intelektuálnym a duchovným zmätkom.

e) Vyliatie drahocennej masti

Potrebujeme byť najprv zlomení a až potom nás Boh môže vyliečiť. Keď Mária pomazala Ježišove nohy (J 12, 1-8), najprv musela rozbiť nádobu, v ktorej bola masť. Podobne musíme byť zlomení aj my, aby z nás mohlo prúdiť pomazanie Ducha Svätého. Boh pre nás nemôže urobiť nič, pokiaľ sa nestaneme ničím.

f) Nedat' satanovi žiadnu možnosť

Dôvod, prečo satan nikdy nemohol Ježiša zničiť, bol ten, že mu k tomu nikdy nedal príležitosť. A satan vždy hľadá, čoho by sa mohol zachytiť.

g) Božie znamenie

Prečítaj si Genezis 32,22-32. Tento zápas stál Jakoba všetko, v svetskom ponímaní - svoje meno aj svoju silu. Ale v Božích očiach to bol zápas, ktorý Jakoba pretváral. Stretol sa tvárou v tvár s Bohom, a predsa zostal žiť, aby zvestoval svoju skúsenosť. Nebol to však ten istý Jakob, jeho telo nieslo Boží znak. Tento znak - krívanie - bol však jeho silou. Aj my sa potrebujeme stretnúť s Bohom, potrebujeme byť dotknutí jeho mocou a preniknutí jeho svätosťou. Potrebujeme vedieť, že nás dokonale pozná a že sa vo svojej láske nad nami zmlieval. Toto je pravá zlomenosť. Taká zlomenosť nie je slabosť, práve naopak, je zdrojom moci v duchu. Po takomto stretnutí s Bohom sa nám už veci nezdarujú také isté ako predtým. Je to vlastne ten najväčší zdroj moci, aký existuje. Nič nie je silnejšie ako človek, ktorého sa Boh dotkol. Nemá už z ničoho strach. Starý boj sa skončil, starý oheň zhasol a stará agresia pominula. Vo vnútri ostala prázdnota, ktorú môže Boh vyplniť. Nie je to ničota alebo niečo bezvýznamné, je to Božia prázdnota. A Boh túto slabosť, ktorá sa prejaví navonok, premieňa na silu. Robí to vtedy, keď mu úplne podriadime svoje životy. "S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus, a to, čo teraz žijem v tele, vo viere v Syna Božieho žijem, ktorý si ma zamiloval a vydal sám seba za mňa" (Ga 2,20). Tak musí žiť každý učeník, ktorý chce byť naozaj pre Boha efektívny.

B. SRDCE SLUŽOBNÍKA

a) Klúčové verše z Písma

Mk 9,33-35
J 12,24-26
Fp 2,5-11

Mk 10,35-45
J 13,1-17

b) Kto je služobník?

Služobník je človek, ktorý nie je sám sebe pánom, ale ktorého pánom je niekto iný. Slúžiš v živote tomu, čo zaberá väčšinu tvojho času, tomu, čo je v tvojom srdci na prvom mieste, alebo tomu, na čo míňaš najviac peňazí. Komukoľvek alebo čomukoľvek slúžiš, tomu si otrokom alebo služobníkom. Boží služobník je človek, ktorý vo svojom živote "zosadil z trónu" seba a všetko ostatné a "posadil" tam Ježiša ako Pána celého svojho života. To znamená, že ho dal vo všetkom na prvé miesto. Od nás, Ježišových učeníkov, sa očakáva, že budeme slúžiť iba Bohu (1K 4,1). Znamená to, že na prvé miesto dáme Božie kráľovstvo (Mt 6,33) a že nebudeme slúžiť bohatstvu, moci, sláve alebo čomukoľvek inému (Mt 6,24).

c) Charakteristické znaky Božieho služobníka

- Hľadá najprv Božie kráľovstvo (Mt 6,33).
- Je služobníkom všetkých (Mt 20,26-28).
- Očakáva odmenu od svojho Pána (Mt 25,21).
- Slúži ostatným, a tým slúži Pánovi Ježišovi (Mt 25,31-40).
- Je ochotný zaprieť sám seba, vziať svoj každodenný kríž a nasledovať svojho Majstra, Ježiša (L 9,23).
- Nasleduje Ježišov príklad, a preto je nesebecký a radšej slúži ostatným, než aby očakával, že ostatní budú slúžiť jemu (L 22,27).
- Vie, že je väčším požehnaním dávať, než prijímať (Sk 20,35).
- Je vo všetkom verný (1K 4,2).
- Nesie bremená iných (Ga 6,2).
- Je pokorný, krotký a znášajúci sa v láske s ostatnými (Ef 4,2).
- Nehľadí iba na svoje vlastné záujmy, ale aj na záujmy iných (Fp 2,4).
- Vo všetkom, čo robí, sa chce páčiť svojmu Pánovi (2Tm 2,4).

d) Boží služobník musí byť pokorný

Boh pýchu a aroganciu nenávidí (Pr 8,13) a pyšným sa protiví (1P 5,5). Túži, aby sme s ním chodili pokorne (Mi 6,8). "Pokorte sa teda pod mocnou Božou rukou, aby vás povýšil v určenom čase" (1P 5,6). Potrebujeme sa pokoriť. Ak sa nám to zdá ťažké, musíme prosiť Boha, aby nám dal milosť byť pokornými. Pokora nie je plazenie sa v prachu, ale uvedomenie si, že sami osebe nie sme ničím, že potrebujeme, aby v našich srdciach vládol Boh, ktorý nám dá silu a povýši nás v pravý čas. Ak máme byť skutočnými služobníkmi musíme Bohu dôverovať, a mať srdce a povahu služobníkov (Fp 2,5-11).

Ježiš povedal: "Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu. Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké" (Mt 11,29-30). Učme sa od Ježiša pokore a nasledujme jeho príklad.

e) Otázky a námety k diskusii

1. Si "niečo" alebo "nič"?
2. Môžeš celým svojím životom dôverovať Bohu, alebo si myslíš, že mu musíš vypomôcť?
3. Ak jednoducho nasledujeme Boha, znamená to, že sa už nedáme nikým poučiť?
4. Ak zomrieme sami sebe a budeme žiť Bohu, zostaneme takí zničení, znudení a nenaplnení, že sa nám už ani neoplatí žiť? (J 10,10)
5. Čo v tvojom živote prekáža Bohu, aby ňa naplnil Duchom Svätým do takej miery ako chce?
6. Dal si Ježiša vo svojom živote na prvé miesto?
7. Môžeš úprimne povedať, že si ukrižovaný s Kristom a že už nežiješ ty, ale žije v tebe Kristus?
8. Čo je v tvojom živote na prvom mieste, čomu slúžiš?
9. Ako môže mať L 14,11 pravdu?
10. Prečítaj si Jozua 24,14-15. Komu budeš dnes slúžiť?

f) Zhrnutie a aplikácia

1. Boh môže efektívne použiť iba človeka, ktorý je "ničím", ktorý je zlomený, ako bol Ježiš.
2. Potrebujeme radikálnym spôsobom zomrieť sami sebe.
3. Keď prijmem Ježiša Krista ako svojho Pána a Spasiteľa, náš duch prostredníctvom Ducha Svätého ožije a je ním naplnený. Aby sme mohli Bohu efektívne slúžiť, musíme byť neustále plnení Duchom. Ak zomrieme sami sebe, my sa umenšujeme a Boh môže rásť v nás. Takýmto spôsobom môže byť náš duch vo väčšej miere naplnený Duchom Svätým. Ježiš bol naplnený Duchom bez akéhokoľvek obmedzenia (J 3,34), stal sa ničím, takže jeho duch mohol neobmedzene prijať Ducha Svätého. Aj my, rovnako ako Ježiš, potrebujeme byť zlomení pred Bohom. Iba tak nás bude môcť používať ako svojich učeníkov.

4. Ježišov učeník je pre Boha veľkým potenciálom, ale Boh ho môže použiť iba vtedy, keď dovolí, aby v jeho živote bola uplatňovaná Božia vôľa.
5. Naše silné stránky sú často v Božích očiach práve našimi slabými stránkami.
6. Potrebujeme Bohu nechať v našom živote priestor, aby v nás mohol slobodne pôsobiť.
7. Pravý Boží služobník kladie vo svojom živote na prvé miesto Boha a slúži iba jemu.
8. Boží služobník vydáva sám seba do služby svojmu Majstrovi Ježišovi a potrebám iných.

